

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010897
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219010897.10

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Baňackého v trestnej veci proti obžalovanému Y.. C. S. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného, prokurátora a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 1T/50/2019 zo dňa 11. 2. 2022, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 31. mája 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y.. C. S., prokurátora a poškodeného Q. R..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 1T/50/2019 zo dňa 11. 2. 2022 uznal obžalovaného vinným pre skutky právne kvalifikované ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tým, že

1/ v Košiciach - Šaci na Nemessányiho 32 a inde dňa 23.11.2011, 08.06.2012 a 01.04.2014 vylákal od poškodeného Y.. U. Q. peňažné prostriedky spolu vo výške 160.000,00 € a 70.000,00 USD (61.679,44 €) po prepočte konverzným kurzom ku dňu 23.11.2011) pod zámenkou ich investovania do nehnuteľností v Rakúskej republike a do fondov investičnej spoločnosti Franklin Templeton Investments, ktoré prevzal buď v hotovosti, alebo mu boli bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti, najneskôr do konca roka 2014, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojim konaním spôsobil Y.. U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., O. XX celkovú škodu vo výške 221.679,44 €,

2/ v Košiciach na Krivej 21 a inde v pobočke obchodnej spoločnosti E & S Investments Slovakia, s.r.o. dňa 30.08.2013, 03.01.2014, 02.08.2014 a 06.11.2014 vylákal od poškodeného Y.. S. B. peňažné prostriedky spolu vo výške 47.730,00 € pod zámenkou investičného zámeru na Novom Zélande, ktoré mu boli bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti, najneskôr do konca roka 2016, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojim konaním spôsobil Y.. S. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. O. X celkovú škodu vo výške 47.730,00 €,

3/ v Košiciach na Torskej 5 v pobočke Prima banky Slovensko, a.s. a inde dňa 12.12.2014, 10.08.2015 a 12.05.2016 vylákal od poškodeného Y.. B. S. peňažné prostriedky spolu vo výške 38.350,00 € a v Košiciach, na Moldavskej ceste 32 v pobočke Všeobecnej úverovej banky, a.s. a inde dňa 05.12.2014 a 06.12.2014 vylákal od poškodeného B.. X. S. peňažné prostriedky spolu vo výške 42.010,00 €, ktoré od menovaných prevzal buď v hotovosti alebo mu boli bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti najneskôr do konca júna 2016, hoci už v čase prevzatia

peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil manželom Y.. B. S., nar. XX.XX.XXXX a B.. X. S., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja trvale bytom I., B. 31/9 celkovú škodu vo výške 80.360,00 €,

4/ v Košiciach na Moldavskej ceste 32 v obchodnom centre Atrium Optima dňa 15.12.2014 a 05.12.2015 vylákal od poškodeného B. D. peňažné prostriedky spolu vo výške 36.940,00 € pod zámienkou investičného zámeru na Novom Zélande, ktoré mu boli bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti najneskôr do konca roka 2016, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. 297 celkovú škodu vo výške 36.940,00 €,

5/ v Košiciach na presne nezistenom mieste dňa 15.12.2014 a 03.11.2015 vylákal od poškodeného Y.. M. N. peňažné prostriedky spolu vo výške 44.450,00 € pod zámienkou investičného zámeru na Novom Zélande, ktoré mu boli odovzdané buď v hotovosti, alebo bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti najneskôr do konca januára 2016, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil Y.. M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., K. XX celkovú škodu vo výške 44.450,00 €,

6/ v Košiciach na Krivej 21 v pobočke obchodnej spoločnosti E & S Investments Slovakia, s.r.o. dňa 23.02.2015 a 03.08.2015 vylákal od poškodeného U. S. peňažné prostriedky spolu vo výške 45.000,00 € pod zámienkou ich 2,5% až 3,5% zhodnotenia, ktoré prevzal buď v hotovosti, alebo mu boli bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti najneskôr do konca februára 2016, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil U. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., M. XX celkovú škodu vo výške 45.000,00 €,

7/ v Košiciach na Námestí osloboditeľov 1 v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s. dňa 04.09.2015 prostredníctvom U. S. a dňa 28.07.2016 priamo od poškodenej B.. S. R. (predtým T.), vylákal peňažné prostriedky spolu vo výške 24.000,00 € pod zámienkou investičného zámeru na Novom Zélande, ktoré mu boli odovzdané buď v hotovosti, alebo bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti najneskôr do konca augusta 2016, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil Mgr. S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., S. X celkovú škodu vo výške 24.000,00 €,

8/ v Košiciach na Krivej 21 v pobočke obchodnej spoločnosti E & S Investments Slovakia, s.r.o. dňa 01.06.2016 a 15.06.2016 vylákal od poškodeného Q. R. peňažné prostriedky spolu vo výške 50.000,00 € pod zámienkou investičného zámeru na Novom Zélande, ktoré mu boli odovzdané bezhotovostne, zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti najneskôr do začiatku mesiaca september 2016, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil Q. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., D. XX celkovú škodu vo výške 50.000,00 €,

9/ v Košiciach na Krivej 21 v pobočke obchodnej spoločnosti E & S Investments Slovakia, s.r.o. a na iných presne nezistených miestach v presne nezistenom období od 19.09.2013 do 06.11.2015 vylákal od poškodeného A. O. peňažné prostriedky spolu vo výške 65.000,00 € pod zámienkou investovania do podielových fondov a investičného zámeru na Novom Zélande, ktoré mu boli odovzdané buď v hotovosti, alebo bezhotovostne zaslané na bankový účet a zaviazal sa ich vrátiť v rôznych lehotách splatnosti najneskôr do konca roka 2016, hoci už v čase prevzatia peňažných prostriedkov vedel, že peňažné prostriedky v lehotách splatnosti nevráti a nepoužije ich na dohodnutý účel, ale použije ich pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., M. XX celkovú škodu vo výške 65.000,00 €.

Súd mu za to uložil podľa § 221 ods. 4, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona súd zaradil obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona odkázal poškodených Y. U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., O. XX, Y. S. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. O. 3, Y. B. S., nar. XX.XX.XXXX a B. X. S., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja trvale bytom I., B. XX/XX, B. D., nar. XX.XX.XXXX, nar. I., S. 8, Y. M. N., XX.XX.XXXX, trvale bytom I., K. XX, U. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., M. X/XX, B. S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., R. armády XX, Q. R., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I., D. XX a A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., M. XX, s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný Y. C. S. prokurátor a poškodený Q. R..

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojich obhajcov uviedol, že napadnutý rozsudok, jeho odôvodnenie a závery považuje za nezákonné, nesprávne, svojvoľné, účelové, nelogické, formálne, zaujaté diskriminačné, nezrozumiteľné a arbitrárne. Celé napadnuté rozhodnutie je poznačené jednostrannosťou, neobjektivitou a v je v ňom možné identifikovať až prvky inkvizície. Rozsudok v odôvodnení neobsahuje relevantné úvahy, ktorými sa súd riadil pri ustálení viny. Nie sú v ňom uvedené logické a nespochybniteľné argumenty, pre ktoré ho súd uznal za vinného. Pre faktickú stručnosť rozsudku absentuje v ňom relevantná a dostatočná analýza dôkazov, skutkového stavu i uloženého trestu. Samotný výrok rozsudku o tom, že by mal konaním spôsobiť škodu vo výške 615.159,44 €, je na prvý pohľad nesprávny a vôbec nekorešponduje s obsahom vykonaných dôkazov, či výpoveďami svedkov. Samotný uložený trest je pre neho fatálny a nezohľadňujúci skutočný stav vzájomných, výlučne súkromno - právnych vzťahov. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že odvolací súd musí napádaný rozsudok v celom rozsahu zrušiť a následne ho spod obžaloby oslobodiť z dôvodu, že v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný, resp. produkován žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval, že konanie, ktoré je mu nedôvodne pripisované, by bolo trestným činom. Znenie skutkovej vety, ktorá bola prenesená z obžaloby do rozsudku nekriticky, nedôvodne a fakticky doslovne, jej zjavná nesprávnosť, nejasnosť a nepravdivosť, nemá oporu v realizovanom dokazovaní. Opis skutku tam uvedený nemá nič spoločné s reálnym priebehom skutkového deja. Záver súdu, ktorý stotožnil jeho osobu ako páchatela úmyselného trestného činu je chybný, nesprávny a nelogický. Spáchanie trestného činu od samého začiatku konania popieral. Uvedeným spôsobom sa obhajoval od úplného začiatku a svoj postoj nikdy účelovo nekorigoval. Je presvedčený, že nikoho z veriteľov pri získaní pôžičiek neuviedol do omylu, od nikoho ich nevytlákal, tak v prípravnom konaní a neskôr na súde trpezlivo, úprimne, pravdivo a rozsiahlo vysvetľoval všetky okolnosti prejednávaneho prípadu. Je neakceptovateľné, ak okresný súd úplne rezignuje na svoje povinnosti a v rozsudku sa nevyrovná so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Právny názor okresného súdu nie je správny, logický a obhájiteľný. Dôkazmi, ktoré vykonal a vyhodnotil okresný súd jednostranne, nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by skutok, za ktorý ho súd odsúdil bol trestným činom. Dôvody nesprávnosti rozsudku okresného súdu vidí aj v podstatných vadách konania, ktoré rozsudku predchádzali najmä preto, že v tomto konaní boli porušené takmer všetky zásady, ktorými sa má zabezpečiť objektívne objasnenie veci. Konanie bolo poznačené nevidaným porušením ustanovení garantujúcich jeho ústavné právo na spravodlivý proces. Proces, v ktorom došlo k opakovanému porušeniu základných zásad trestného konania uvedených v ustanoveniach § 2 ods. 2, 4, 6, 7, 10, 14 Tr. por. nemožno nikdy označiť ako spravodlivý a zákonný.

Podrobne rozoberá jednotlivé dôvody odvolania uvedené v § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. por. Konštatované pochybenia súdu v celom konaní, či už jednotlivito alebo v súhrne predstavujú závažné chyby prvostupňového konania. Postupom súdu bol nespravodlivo a nezákonne uznaný vinným, za súčasného flagrantného porušenia ustanovení Trestného zákona. Domnieva sa, že vzhľadom na všetky okolnosti a charakter veci, vzhľadom na nepreukázanie dôvodnosti obžaloby, na nepochopiteľnú arbitrárnosť a nezrozumiteľnosť rozsudku považuje v celosti uložený trest za zjavne nedôvodný a neprimeraný.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd má prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela. Podľa judikatúry EŠLP má obvinený právo na to, aby o jeho trestnom obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo

spravodlivý charakter konania tým, že zabraňuje, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude. Primeraná lehota na konanie v trestných veciach sa v dôsledku mimoriadne citeľného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený musí posudzovať prísnejšie. Je povinnosťou súdov, aby porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote bolo určitým primeraným spôsobom odškodnené. Prípadné zmiernenie trestu je určitou kompenzáciou štátu za to, že došlo k porušeniu práv neprimeranou dĺžkou trestného konania, na ktorého dĺžke nemal žiaden vplyv. V danom prípade poukázal, že samotné hlavné pojednávanie na prvostupňovom súde je vedené od augusta 2019, pričom od jednotlivých súkromných pôžičiek uplynulo v niektorých prípadoch aj viac ako 10 rokov. Neprimeranú dĺžku súdneho konania, zjavné prieťahy nespôsobil. V jeho prípade dochádza k porušeniu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a aj z ústavnoprávneho hľadiska je s ohľadom na uvádzané okolnosti prípadu neakceptovateľné, aby konanie v trestnej veci nebolo doposiaľ ukončené. Plynutím času sa navyše znižuje záujem spoločnosti na tzv. potrestaní páchatel'a a slabne aj potreba jednak individuálnej prevencie a tiež potreba generálnej prevencie. Neprimeranou dĺžkou trestného stíhania sa v zmysle súdnej praxe vytráca základný vzťah medzi konaním páchatel'a a ukladaným trestom. Doba, ktorá uplynie od skutku až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením určitého trestu dosiahnutý. Register trestov má čistý, nikdy nebol ani trestne stíhaný a uložený trest považuje za fatálny.

Poukázal na to, že ani množstvo ním predložených lekárskeho správ, ktoré dosvedčujú skutočnosť, že trpí závažným ochorením hrubého čreva a zápasí aj s inými zdravotnými problémami nepresvedčilo súd k pribratiu znalca s cieľom zhodnotiť jeho zdravotný stav so stanovením zdravotnej prognózy. Navyše dlhodobo trpí autoimunitnými ochoreniami, teda má oslabenú imunitu. Vo výkone väzby sa v roku 2021 nakazil Korona vírusom, ktorý spôsobuje ochorenie COVID-19, pričom priebeh choroby u neho v podmienkach väznenia možno označiť ako závažný. Následky tohto ochorenia cíti dodnes. Jeho neblahý zdravotný stav podporený lekárskeho správami je okolnosťou, ktorá nijakým spôsobom nebola zohľadnená v rozhodnutí súdu o treste. Je otcom maloletej dcéry Melánie, ktorú viac ako tri roky nevidel.

Preto odvolaciemu súdu navrhol, aby po preskúmaní napádaného rozsudku, z niektorých dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok a podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku ho aj v súlade so zásadou in dubio pro reo spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci a to z niektorých dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa ustanovenia § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v inom zložení senátu a v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Alternatívne navrhol, že v prípade, ak sa odvolací súd úplne nestotožní s jeho odvolacími námietkami a bude mať iný názor na trestnú vec, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a/ až písm. e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu v časti výroku o vine a treste a podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám tak, že individuálne posúdi každý dielčí skutok a pri prípadnom ukladaní trestu použije zmierňujúce ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, za súčasného použitia ustanovení Dohovoru.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu vo výroku, v ktorom bol obžalovaný uznaný za vinného v zmysle obžaloby považuje za zákonné a dôvodné. Súd prvého stupňa vykonal dôkazy v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, zákonným spôsobom, tieto dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým i právnym záverom v otázke viny. Napokon svoje rozhodnutie k otázke viny podrobne a presvedčivo odôvodnil, keď v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považoval za dokázané a tiež rozviedol, ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Nestotožňuje sa však s rozhodnutím súdu vo výroku o treste u obžalovaného, ktorému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov so zaradením pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, ktorá však z hľadiska miery závažnosti nemá podstatný význam, nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona a keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi okolnosťami, uložil obžalovanému trest zohľadniac ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona po úprave základnej trestnej sadzby (10 až 15 rokov), znížením hornej hranice o jednu tretinu na trestnú sadzbu 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Pri aplikácii kritérií a zásad pre ukládanie trestov vyjadrených v ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona však dospel k záveru, že trest

uložený súdom prvého stupňa je neprímerane mierny, pretože na splnenie preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu obžalovanému nepostačuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby stíhaného obzvlášť závažného zločinu. Vysoká protiprávnosť a nebezpečnosť konania obžalovaného je zvýraznená samotnou trestnou sadzbou ustanovenou v osobitnej časti Trestného zákona. V tejto súvislosti poukázal na to, že obžalovaný svojím úmyselným konaním hrubo porušil zákonom chránený záujem na ochrane majetku viacerých osôb. Je teda v záujme tak individuálnej, ale najmä generálnej prevencie, aby páchatelia takejto úmyselnej trestnej činnosti boli postihovaní prísnejšie. Obžalovaný v priebehu prípravného konania a v konaní pred súdom svoju vinu v celom rozsahu popieral, mal k nej postoj odmietavý a nekritický. Keďže celé trestné konanie považuje voči svojej osobe za vykonštruované, pričom v tejto súvislosti sa odvoláva na aplikovanie princípu ultima ratio a zásady subsidiarity trestnej represie, resp. obžalovaný nepriamo poukazuje na to, že zo strany poškodených nebola pri uzatváraní súkromnoprávnych vzťahov dodržaná tzv. obvyklá miera opatrnosti. Z uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný svoje protiprávne konanie zľahčuje a bagatelizuje.

Má za to, že konanie obžalovaného zakladá vyšší stupeň závažnosti trestnej činnosti, t. j. obžalovaný svojím konaním naplnil dve kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona, vymedzené v osobitnej časti Trestného zákona a do úvahy prichádzajúca, zákonom stanovená spodná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody, by sa mohla javiť ako dostatočná len z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného (osoba obžalovaného je bezúhonná), rozhodne nie však z hľadiska spáchanej trestnej činnosti a stupňa jej závažnosti. Vo vzťahu k okolnostiam, za ktorých došlo k spáchaniu stíhaného obzvlášť závažného zločinu poukázal najmä na to, že obžalovaný sa prezentoval z hľadiska svojich vedomostí a majetkových pomerov ako úspešný finančný poradca obchodnej spoločnosti, ktorá sa zaoberala investovaním peňažných prostriedkov a sofistikovaným protiprávnym konaním, kedy nešlo o skutočné podnikanie, skutočný podnikateľský zámer, ale išlo len o spôsob získavania peňažných prostriedkov pod zámienkou ponuky vysokých výnosov a tak, aby naňho nepadlo podozrenie, vylákal peňažné prostriedky od poškodených v celkovom objeme 615.159,44 eur. Zvýraznil, že obžalovaný sa svojho protiprávneho konania dopustil vo vzťahu k desiatim poškodeným, pričom peňažné prostriedky poškodených ako predmet útoku v prevažnej miere pochádzali z úverov a pôžičiek, ktoré im poskytli peňažné ústavy a ktoré boli uzavierané na základe odporúčaní a súčinnosti samotného obžalovaného. Zároveň v trestnom konaní bolo preukázané, že obžalovaný nemá žiaden majetok a podľa jeho názoru je takmer vylúčené, aby v budúcnosti došlo k zmene jeho majetkových pomerov, resp., aby došlo zo strany obžalovaného k nahradeniu škody týmto poškodeným. Z uvedeného dôvodu sú poškodení celoživotne zaviazaní na splácanie úverov a pôžičiek, ktoré uzavreli za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov obžalovanému, čo má samozrejme nedozerané následky na ich finančnú situáciu a s tým súvisiacu aj životnú úroveň.

Poukázal na to, že napokon majetkový prospech, ktorý obžalovaný získal svojou trestnou činnosťou dosahuje výšku 615.159,44 eur, čo predstavuje 4,6 násobok škody veľkého rozsahu. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby však vôbec na predmetnú výšku dosiahnutého majetkového prospechu nereflektuje. Je toho názoru, že pri ukladaní trestu obžalovanému mala byť zohľadnená aj táto okolnosť. V opačnom prípade by nebol žiaden rozdiel medzi páchatelom, ktorý svojím protiprávnym konaním spôsobil škodu vo výške 133.000 eur a páchatelom, ktorý ako v konkrétnom prípade, spôsobil svojím protiprávnym konaním škodu vo výške 615.159,44 eur. V konečnom dôsledku by to viedlo páchatelov tohto druhu kriminality k dosiahnutiu čo najväčšieho prospechu, nakoľko bez ohľadu na výšku majetkového prospechu by im bol od určitej hranice ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, čo je podľa jeho názoru neudržateľné. Je preto nevyhnutné páchatelov takejto trestnej činnosti potrestať tak, aby neprímerane mierny trest nevyvolával pocit krivdy u obete a navyše, aby nedochádzalo k mareniu preventívnej funkcie trestu u zvyšku spoločnosti a teda k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám tak, že pri nezmenenom výroku o vine uloží obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poškodený Q. R. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že s výrokom, ktorým okresný súd odkázal poškodených na samostatné civilné konanie nesúhlasí. Zotrváva na svojej skutkovej a právnej argumentácii uplatnenej v predmetnom konaní. Má zato, že z vykonaného dokazovania počas prebiehajúceho trestného konania na prvej inštancii je jednoznačne preukázané, že poškodenému vznikla škoda vo výške 45.000 €. Trestný čin podvodu patrí do kategórie majetkových trestných činov a vo svojej skutkovej podstate či už základnej alebo kvalifikovanej obsahuje jeden z fakultatívnych znakov objektívnej stránky a to škodu. Škoda sa v tomto prípade stáva obligatórnym znakom skutkovej podstaty trestného činu a teda pre naplnenie objektívnej stránky trestného činu podvodu je potrebné okrem iného spôsobiť škodu, teda je povinnosťou okresného súdu o nej rozhodnúť. Je toho názoru, že v predmetnom konaní je dostatok podkladov na zaviazanie obžalovaného na náhradu spôsobenej škody. Nie je potrebné odkázať poškodeného na samostatné civilné konanie, nakoľko vykonané dokazovanie v trestnom konaní jednoznačne, jasne a nespochybniteľne preukázalo, že poškodenému bola spôsobená škoda vo výške 45.000 €, ktorú si poškodený riadne a včas uplatnil. Na základe vyššie uvedených skutočností je povinnosťou okresného súdu rozhodnúť o náhrade škody v adhéznom konaní a nie odkázať poškodeného na civilný proces podľa ustanovenia § 288 ods. 1 Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd druhej inštancie napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na opätovne prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného, prokurátora a poškodeného nie sú dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu a odvolaní jednotlivých procesných strán sa krajský súd stotožnil s jednoznačným a nespochybniteľným záverom okresného súdu, že skutky posudzované v predmetnej trestnej veci sa stali, napĺňajú pojmové znaky pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a že ich spáchal obžalovaný Ing. C. S..

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní skutočne rozsiahle dokazovanie výsluchom a vyhodnotením výpovedí obžalovaného, poškodených, svedkov, listinných dôkazov a znaleckého dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa okresný súd veľmi efektívne, jasným, zreteľným a zrozumiteľným spôsobom s vykonaným dokazovaním vysporiadal a to vrátane obhajobných námietok a tvrdení obžalovaného, za súčasného uvedenia dôvodov, pre ktoré nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Obžalovaný Y. C. S. popiera, aby sa dopúšťal trestnej činnosti, obvinenia považuje za vykonštruované, za pomstu zo strany poškodených, keďže im prestal splácať istinu a úroky po tom, ako z obáv o svoj

život v novembri 2016 odišiel do Českej republiky. Od poškodených si požičiaval na priateľskej báze, k pôžičkám sa vždy hlásil, splácal ich, nikdy nepovedal, že peniaze nevráti. Nie je pravdou, že pôžičky od poškodeného vylákal pod zámienkou investovania na Novom Zélande, aj keď podnikol kroky na založenie zahraničnej obchodnej spoločnosti, avšak až v období, keď prevažná časť pôžičiek už bola poskytnutá. Rovnako tak nevlákal peniaze ani na iný účel prezentovaný niektorými poškodenými. Na projekt výstavby rodinných domov v Rakúsku poskytol finančné prostriedky požičané od poškodeného Q., poškodeným nejde o vrátenie peňazí, keďže okrem N. si neprihlásili pohľadávky do konkurzu, peniaze mu požičiavali kvôli získaniu zárobku, pretože vedeli, že ich dokáže zhodnotiť, k pôžičkám nikoho nenútil, stávalo sa, že mu pôžičky ponúkli sami z vlastnej iniciatívy. Poukázal na primeranú mieru opatrnosti a princíp utilima ratio.

Výsledky vykonaného dokazovania, aj podľa názoru krajského súdu vedú k jednoznačnému záveru, že obžalovaný Y. C. S. v čase uzatvárania zmlúv o pôžičke s poškodenými, či už v písomnej alebo ústnej forme vedel, že tieto neinvestuje za účelom ich zhodnotenia, ale použije ich na splácanie svojich dlhov a úhradu osobných potrieb a že vzhľadom na svoju nepriaznivú ekonomickú situáciu nebude schopný plniť si svoje záväzky a peňažné prostriedky poškodeným vrátiť.

Z časovej postupnosti poskytnutých pôžičiek je aj podľa názoru krajského súdu zrejmé, že časť prostriedkov z novšej pôžičky používal na úhradu jednotlivých splátok iným poškodeným. Prezentované zámery obžalovaného realizovať výstavbu rodinných domov, či investovanie peňazí do založenia a investovania v spoločnosti na Novom Zélande sa nikdy reálne nezrealizovali, nie sú podložené žiadnymi relevantnými krokmi zo strany obžalovaného a samotné okolnosti skutočnej realnosti týchto projektov vyplývajú z výpovedí svedkov Y. T. Q., U. V., U. A., M. I. a ďalších vo veci vypočutých svedkov, na ktorých výpovede okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal.

Obžalovaný je zo žalovanej trestnej činnosti, aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne usvedčovaný výpoveďami poškodených, ktorí podrobne popisali a predložením dôkazov aj preukázali okolnosti vzniku ich pohľadávok voči obžalovanému. Z ich výpovedí, zmlúv o pôžičke, zmeniek, výpisov z účtov poškodených, či obžalovaného, z výsledkov znaleckého dokazovania a svedectiev ďalších osôb, ktoré sa k trestnému konaniu nepripojili je zrejmý spôsob konania obžalovaného, výška, doba splatnosti, ako aj účel poskytnutých peňažných prostriedkov.

Z finančnej analýzy peňažných operácií vykonávaných obžalovaným vyplývajúcej z výpisov z jeho účtov a daňového priznania je zrejmé, že obžalovaný v čase prijatia a po prijatí peňažných prostriedkov nevykonal žiadnu činnosť spočívajúcu v zhodnocovaní poskytnutých peňažných prostriedkov. Obžalovaný nadobudnuté peniaze neinvestoval na dohodnutý účel, ale celkom zjavne ich použil jednak na splácanie skôr poskytnutých pôžičiek a pre vlastnú potrebu.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný bol popri troch spotrebných úverov a hypotekárnom úvere podľa vlastného vyjadrenia zaťažený aj inými dlhmi, za ktoré mal platiť nekresťanské úroky a navyše sa prezentoval nákladným spôsobom života, čo potvrdzovali poškodení a ďalší svedkovia.

Okresný súd poukázal podrobne na dôkazy, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný bol aktívnym stávkujúcim hráčom a aj napriek tomu, že sa prezentoval výhrou, túto nepoužil na vysporiadanie pohľadávok voči poškodeným, čo podrobne uvádza vo svojej výpovedi svedok - poškodený S..

Z daňových priznaní podaných obžalovaným za roky 2014, 2015 a 2016 je preukázané, že z podnikania nemal čistý príjem, žiadne oficiálne zdroje, okrem pôžičiek a úverov neboli preukázané.

Z vykonaného dokazovania, vrátane vlastných vyjadrení obžalovaného je zrejmé, že odišiel do Českej republiky z obáv o svoj život. V tejto súvislosti však nedá súdu neuviesť, že obžalovaný mal aj iné dlhy, za ktoré platil podľa vlastného vyjadrenia nekresťanské úroky. Nie je úlohou súdu riešiť otázku, ako sa obžalovaný do takejto situácie dostal, celkom zjavne je však z vykonaného dokazovania zrejmé, že obžalovaný za požičané peniaze sľuboval a aj platil nereálne úroky (30 % - 40 %, až 100 % podľa výpovede poškodeného N.) a bol ochotný sľuobiť čokoľvek, aby v danom momente získal peniaze od poškodených, z čoho ale zároveň následne vyplýva nereálnosť vrátenia požičaných peňazí, keďže preukázateľne obžalovaný žiadnu relevantnú činnosť, za účelom ich zhodnotenia nevykonával. Prakticky sa tak dostal do pyramídy, pretože časť peňazí vracal z iných požičaných peňazí a znovu si požičiaval a to aj od tých istých poškodených. Všetci poškodení podrobne vypovedali o tom, ako ich

obžalovaný dôveryhodným prezentovaním obchodných zámerov, prosbami, či tlakom lákal do uzavretia pôžičiek, neskôr zahmlieváním a vyhováraním sa zastieral účel použitia požičaných peňazí, dôvod nevrátenia pôžičiek v dobe splatnosti a ani v ďalších termínoch, ktoré si opakovane stanovoval.

Z ustálenej súdnej praxe možno konštatovať, že podvodný charakter majú aj tzv. pyramidové hry, pri ktorých páchatelia nalákajú tzv. vkladateľov prísľubmi vysokých úrokov, prípadne tovarom, pričom prví vkladatelia svojimi vkladmi umožnia páchatelom takúto ich činnosť, ďalší vkladatelia umožnia páchatelom vyplatenia prvých vkladateľov a tým aj pokračovanie páchania trestnej činnosti. Následní vkladatelia svojimi vkladmi už len vytvárajú podmienky pre ďalšie pôsobenie konania páchatelov a inkasovanie ďalších vkladov, aby na konci celej operácie a to za situácie, keď vklady neboli vôbec zhodnocované a páchatelia so značnou časťou z nich nakladali ľubovoľne, nezostalo pre neskorších vkladateľov takmer nič, takže neobdržali ani sľúbené výnosy a ani vlastné vklady. Pre tieto prípady je špecifickým, že v omyle konajú všetci vkladatelia, teda aj tí prví, ktorým boli vyplatené sľubované výnosy, vrátený vklad, resp. dodali sľubovaný tovar, pretože ich výplata bola takisto závislá od neistých budúcich okolností, t. j. získania ďalších vkladov v dostatočnom rozsahu. Trestný čin podvodu je v obdobných prípadoch dokonaný poukázaním vkladov páchatelom, eventuálne do spoločností nimi ovládanými, pričom prvým vkladateľom boli výnosy vyplatené len v záujme zvýšenia dôveryhodnosti celej operácie a s cieľom nalákať čo najviac ďalších vkladateľov. Trestný čin je následne dokončený poukázaním posledného vkladu od vkladateľa, ktorý bol nalákaný na sľub nereálne vysokých výnosov. Uvedená charakteristika tzv. pyramidy je typickým vzorcom aj pre konanie obžalovaného Y. C. S..

Dôsledne sa okresný súd vysporiadal aj s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného, keďže je nepochybné, že obžalovaný sa trestného činu dopustil závažnejším spôsobom na viacerých osobách a svojím konaním spôsobil škodu veľkého rozsahu. K vzniku trestnej zodpovednosti týkajúcej sa výšky škody, k jej posudzovaniu a ustáleniu sa okresný súd podrobne vyjadril v odôvodnení napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti krajský súd dodáva, že nemá žiadne pochybnosti ani o záveroch znaleckého posudku, ktorými sa okresný súd dôsledne zaoberal, vrátane jednoduchej sčítacej chyby, ktorá bola v priebehu dokazovania odstránená a zrozumiteľne vysvetlená.

Pokiaľ ide o obhajobou prezentovaný princíp ultima ratio, resp. poukazovanie na dodržiavanie tzv. obvyklej miery opatrnosti, s touto argumentáciou sa kvalifikovane vysporiadal už prokurátor v podanej obžalobe. Obžalovaný pôsobil dôveryhodne, solventne, prakticky u takmer všetkých poškodených ide o osoby, ktoré ho poznali, dôverovali mu, preto sa viacerí zaťažili aj hypotékou a pôžičkami, ktoré splácajú dodnes. Je preto podľa názoru krajského súdu neadekvátne dožadovať sa primeranej miery opatrnosti od ľudí, ktorí mu dôverovali a ktorým sa sťažoval, prípadne sľúbil čokoľvek len aby v danom momente získal finančnú hotovosť. Navyše, ako to uviedol prokurátor, na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu sa nevyžaduje, aby poškodený musel vynaložiť nejaké špeciálne úsilie, ktoré inak v obdobných prípadoch nie je bežné. Obžalovaný navyše v predmetnej trestnej veci vystupoval ako finančný poradca spoločnosti, ktorá sa zaoberala investovaním peňažných prostriedkov. Obžalovaný využíjúc znalosť osobných pomerov poškodených, naopak, ich odôvodnenú dôveru zneužil na vylákание peňažných prostriedkov a čiastočné splátky realizoval len zo skôr prijatých peňažných vkladov. Pokiaľ ide o princíp ultima ratio, okolnosťami vylučujúcimi protiprávnosť činu nemôže byť konkrétne konanie obžalovaného, ktorého podstata spočívala v tzv. pyramidovej hre, kde nešlo o skutočný podnikateľský zámer, skutočné podnikanie, ale len o spôsob získavania peňažných prostriedkov pod zámkou ponuky vysokých výnosov.

Pokiaľ ide o výrok o treste a spôsobe jeho výkonu okresný súd vychádzal zo skutočností majúcich význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, vrátane vyhodnotenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, s ktorým sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje.

Vo vzťahu k argumentácii obhajoby o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby krajský súd uvádza, že sa týmto návrhom dôsledne zaoberal, avšak žiadne takéto mimoriadne okolnosti, či už na strane osoby obžalovaného alebo okolnosti prípadu zistené neboli.

Krajský súd dôsledne preskúmal konanie a jeho plynulosť v predmetnej trestnej veci. Skutky boli páchané cca od konca roka 2011 do konca júla 2016, obžaloba bola podaná dňa 4. 7. 2019. Obžalovaný bol vzatý do väzby dňa 9. 1. 2019. Po dôslednom preskúmaní priebehu konania na súde prvého stupňa

krajský súd konštatuje, že okresný súd konal priebežne a bez zbytočných prieťahov. V období, na ktoré poukazuje obhajoba od 24. 10. 2020 do 16. 6. 2021 síce nebolo vykonané hlavné pojednávanie, avšak z dôvodu, že termíny nariadené na deň 27. 1. 2021, 12. 3. 2021, 22. 3. 2021, 5. 5. 2021 a 21. 5. 2021 boli odročené na žiadosť obhajoby z dôvodu zdravotného stavu obhajcu alebo obžalovaného. Len pre úplnosť v tejto súvislosti krajský súd dodáva, že dňa 1. 7. 2021 bol vo veci ustanovený ex offo náhradný obhajca. K zrušeniu hlavného pojednávania z dôvodu karantény predsedníčky senátu a pozitívy prísediaceho na COVID - 19 došlo len v dňoch 5. 11. 2021 a 29. 12. 2021. Taktiež pojednávania v dňoch 4. 9. 2019, 6. 11. 2019, 27. 12. 2019, 11. 3. 2020 a 15. 4. 2020 boli odročené z dôvodov na strane obžalovaného, resp. obhajoby. Za takýchto okolností preto nie je možné konštatovať neprímeranú dĺžku konania v predmetnej, aj keď väzobnej trestnej veci.

Krajský súd vyhodnocoval aj zdravotný stav obžalovaného z hľadiska eventuálnej možnosti aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., avšak na základe lekárskeho správ, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, vrátane lekárskej správy zo dňa 7. 4. 2022 predloženej obhajobou na verejnom zasadnutí, neboli zistené skutočnosti, ktoré by bolo možné aplikovať ako mimoriadne okolnosti na strane osoby obžalovaného. V prípade zhoršenia zdravotného stavu má obžalovaný možnosť aplikovať príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

Na druhej strane však považuje krajský súd k dôvodom odvolania zo strany prokurátora uviesť, že spodná hranica trestnej sadzby vo výmere 10 rokov je dostatočne prísna a vzhľadom k osobe obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, takto uložený trest spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Inak vyjadrené, ukladanie navrhovaného trestu vo výmere 12 rokov, navyše pri prevahe pomeru poľahčujúcich okolností a teda pri znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu by bolo, podľa názoru krajského súdu neprímerane prísne.

Zohľadniac argumentáciu súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožnil aj so zaradením obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v konečnom dôsledku aj s uložením ochranného dohľadu v trvaní jedného roka.

Pochybenie nezistil krajský súd ani v zo strany poškodeného Q. R. napadnutom výroku o náhrade spôsobenej škody, resp. vo výroku, ktorým okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených s nárokmi na náhradu škody na civilný proces. Vo vzťahu k argumentácii okresného súdu krajský súd dopĺňa, že z vykonaného dokazovania vyplýva aj skutočnosť, že obžalovaný Y. C. S. inicioval tzv. osobný bankrot a navyše zo spisového materiálu je zrejmé, že poškodený Q. R. svoju pohľadávku voči obžalovanému vo výške 50 000 eur titulom poskytnutej pôžičky a v zmysle notárskej zápisnice zo dňa 10. 8. 2016 prihlásil do konkurzu vyhláseného na majetok obžalovaného cestou právnej zástupkyne W. B. B. Z upovedomenia o začatí exekúcie EX 3549/2016, ktoré vydal dňa 8. 11. 2016 súdny exekútor vyplýva, že dňom 9. 9. 2016 sa začalo exekučné konanie v prospech oprávneného Q. R. a v neprospech povinného Y. C. S.. Uvedené skutočnosti predpokladajú vykonanie ďalšieho dokazovania vo vzťahu k náhrade spôsobenej škody a k jej výške, čo za daných okolností a v danom prípade vylučuje rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného Q. R. v trestnom konaní.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd odvolania obžalovaného, prokurátora a poškodeného ako nedôvodné zamietol, pričom senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.